

21.1.1962

רשומות

קובץ התקנות

18 בינואר 1962

1250

י"ג בשבט תשכ"ב

עסור

- 1096 תקנות הזרעים (גידול תפוחי אדמה לזריעה ומכירתם) (תיקון), תשכ"ב—1962
- 1096 תקנות הפטנטים (תיקון), תשכ"ב—1962
- 1097 צו לעידוד החסכון (עטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשכ"ב—1962
- 1097 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תכשירים להדברת מזיקים לאדם), תשכ"ב—1962
- 1101 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש אבן-יצחק-רגבים), תשכ"ב—1962
- 1101 צווים בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"
- 1102 החלטת הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המסילות מכס
- 1102 אכרזת תקנים (תקן ישראלי ת"י 411 — אב תשכ"א (יולי 1961) — מלח למאכל), תשכ"ב—1962

מדור לשלטון מקומי

- 1103 חוק עזר ללוד (אספקת מים), תשכ"ב—1962
 - 1108 חוק עזר לרמת-גן (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962
 - 1111 חוק עזר לירכא (סלילת רחובות), תשכ"ב—1962
 - 1114 חוק עזר למפעלות-אנק (סלילת רחובות), תשכ"ב—1962
 - 1117 חוק עזר למגידו (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962
 - 1120 חוק עזר לעמק-חפר (אספקת מים), תשכ"ב—1962
 - 1124 חוק עזר לרמת-השרון (שמירה על הנקיון ואיסור העישון), תשכ"ב—1962
 - 1125 חוק עזר לרמת-נגב (שמירה על הנקיון ואיסור העישון), תשכ"ב—1962
- תיקון טעות

חוק הזרעים, תשט"ז—1956

תקנות בדבר גידול תפוחי אדמה לזריעה ומכירתם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 ו-4 לחוק הזרעים, תשט"ז—1956, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 24 לתקנות הזרעים (גידול תפוחי אדמה לזריעה ומכירתם), תש"ך—1960² —

תיקון תקנה 24

(1) בתקנת משנה (א), במקום „0.50 לירה" יבוא „75 אגורות";

(2) בתקנת משנה (ב), במקום „5.— לירות" יבוא „7.50 לירות".

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הזרעים (גידול תפוחי אדמה לזריעה ומכירתם) (תיקון), תשכ"ב—1962".

השם

מ. ש. ה. ד. י. י.
שר החקלאות

כ' בטבת תשכ"ב (27 בדצמבר 1961)
(המ' 73982)

¹ ס"ח 207, חשט"ו, עמ' 97.
² ק"ח 979, תש"ד, עמ' 582.

פקודת הפטנטים והמדגמים

תיקון תקנות הפטנטים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 56 לפקודת הפטנטים והמדגמים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 37 לתקנות הפטנטים², במקום „בתנאי שהארכה לא תעלה על שלושה חדשים", יבוא „בתנאי שהארכה לא תעלה על שנה".

תיקון תקנה 37

2. במקום פרט 5 בתוספת הראשונה לתקנות הפטנטים יבוא:
„5. בעד הארכת המועד לחיתום —

תיקון פרט 5
לתוספת
הראשונה

(א) לכל חודש מששת החדשים הראשונים

(ב) לכל חודש נוסף או חלק ממנו

— 3 ל"י

— 5 ל"י.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפטנטים (תיקון), תשכ"ב—1962".

השם

ז. א. ב. ש. ר.

רשם הפטנטים והמדגמים

נתאשר.

ב' בשבט תשכ"ב (7 בינואר 1962)
(המ' 70512)

ד. ב. יוסף

שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ה, עמ' 1053.
² חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1974; ק"ח 934, תשי"ט, עמ' 1814; ק"ח 1021, תש"ד, עמ' 1331.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז צמודות לשער הדולר או למדד יוקר המחיה של חברת החשמל לישראל בע"מ, נושאות ריבית של 6% לשנה, בסכום כולל של שנים עשר מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנים 1964 עד 1973 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום כ"ב בטבת תשכ"ב (29 בדצמבר 1961) — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשכ"ב—1962“.

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ב בטבת תשכ"ב (29 בדצמבר 1961)
(חמ 72:50)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52; ס"ח 238, תשי"ז, עמ' 156.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר תכשירים להדברת מזיקים לאדם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5, 15 ו-38 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„תכשיר“ — כל חומר כימי או תערובת של חמרים כימיים המשמשים או המיועדים לשמש להדברתם או לדחייתם של חרקים ופרוקי רגלים אחרים או של מכרסמים ובעלי חוליות אחרים, המזיקים לאדם והמצויים בבית, בחצר ובמבני משק;

„יצרן“ — אדם המייצר או המערכב או הומריב מחמרי גלם תכשירים, לרבות האורז תכשיר רים מוכנים;

„יבואן“ — אדם המייבא תכשירים מוכנים;

„מיכל“ — לרבות פחית, פח, קופסה, שק, שקיק, בקבוק, צנצנת, שפופרת, ארגז, חבית, אריז, זה, עטיפה, או בית קיבול סגור;

„תווית רעל“ — תווית בצבע אדום שעליה מודפסות בצבע שחור —

(1) דמות גולגולת עם עצמות מצולבות;

(2) המלה „רעל“ באותיות דפוס גדולות בעברית, ערבית ואנגלית, לפי הדוג

מה שבתוספת;

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

"תווית תכשיר" — תווית כאמור בסעיף 11 ;
 "בית חרושת" — לרבות כל בית מלאכה שבו מייצרים או אורזים תכשירים ;
 "בית עסק" — לרבות מחסן או חנות שבהם עוסקים באחסנת תכשירים או במכירתם ;
 "מכירה" — לרבות נתינה, הספקה וכל צורה של העברת בעלות או החזקה לאחר ;
 "מנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות אדם שהמנהל העביר אליו את סמכויותיו לפי צו זה, כולן או מקצתן ;
 "מחוז" — לרבות נפה ;
 "רשיון" — רשיון שניתן על פי הוראות צו זה.

2. לא ייצר אדם ולא ימכור יבואן תכשיר, אלא לפי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון. חובת רשיון

3. בקשה לרשיון לגבי כל תכשיר לחוד תוגש למנהל באמצעות לשכת הבריאות המחוזית שבתחומה נמצא העסק של המבקש. בקשה לרשיון

4. בקשה לרשיון תהא בטופס שיקבע המנהל ותכלול פרטים אלה: פרטי בקשה לרשיון

(1) פרטים בנוגע לתכשיר גופו —

(א) השם והמען של היצרן או היבואן ;

(ב) השם והמען של בית החרושת או בית העסק, שבו מייצרים את התכשיר או עוסקים במכירתו ;

(ג) השם המסחרי של התכשיר ;

(ד) השם הכימי, הכינוי המסחרי הבינלאומי המקובל, הנוסחה והאחוז של כל חומר פעיל ;

(ה) השם והאחוז של כל חומר ממיס או בלתי פעיל ;

(ו) יציבות ;

(ז) רעילות דרך הפה מבוטאת ב־ LD 50 ;

(ח) מטרת השימוש ;

(ט) אופן השימוש ;

(2) פרטים בנוגע למיכל שישמש לאריזת התכשיר —

תיאור המיכל, החומר שממנו הוא עשוי, טיבו וטבעו, נפחו, צורתו ואופן סגירתו ;

(3) פרטים בנוגע לתווית התכשיר —

תיאור התווית, החומר שממנו היא עשויה, טיבו וטבעו, תכנה, איך היא מודבקת על פני המיכל או אם היא מודפסת או מובלטת על המיכל גופו.

5. לבקשה לרשיון יצורפו שתי דוגמאות של התכשיר ; המנהל רשאי לדרוש מאת המבקש להגיש דוגמאות נוספות וכן למסור פרטים נוספים בדבר איכות התכשיר. דוגמאות התכשיר

6. הוגשו דוגמאות כאמור בסעיף 5, יעבירן המנהל למעבדה לצרכי בדיקה ונסיון. בדיקה ונסיון

7. הוראות סעיף 5 לא יחולו על מבקש רשיון שהוכיח, להנחת דעתו של המנהל, שתכשיר עבר בדיקה או נסיון במעבדה או שניהם כאחד. מסור

8. בעד מתן רשיון לגבי תכשיר כאמור להלן בטור א' תשולם אגרה בשיעור הנקוב לצדו בטור ב':

טור ב'
שיעור האגרה בלירות

טור א'

50.—

(1) תכשיר שאינו מצריך בדיקה

300.—

(2) תכשיר המצריך בדיקה של חומר פעיל אחד

500.—

(3) תכשיר המצריך בדיקה של יותר מחומר פעיל אחד

דוגמאות
של מיכל

9. המנהל רשאי לדרוש מאת מבקש רשיון להגיש לו דוגמה של המיכל שישמש לאריות התכשיר, ובלבד שאם המיכל הוא בעל נפת העולה על ליטר אחד יהא המבקש רשאי להגיש דוגמה זעירה המוקטנת יחסית לגבי המיכל הטבעי.

דוגמאות
של תווית
התכשיר

10. לבקשה לרשיון יצורפו ארבע דוגמאות של תווית התכשיר.

פרטי תווית
התכשיר

11. על תווית התכשיר יהיו מודפסים באותיות דפוס ברורות וניכרות לעין בצבע שחור על רקע בהיר ובעברית ובערבית פרטים אלה:

(1) השם והמען של היצרן או היבואן;

(2) השם והמען של בית החרושת או של בית העסק, שבו מייצרים או שבו עוסקים במכירתו של התכשיר;

(3) השם המסחרי של התכשיר;

(4) הכינוי המסחרי הבין-לאומי המקובל של החומר הפעיל;

(5) אחוז החומר הפעיל;

(6) השם של החומר הממס או החומר הבלתי פעיל העיקרי;

(7) מטרת השימוש;

(8) אופן השימוש;

(9) אמצעי הזהירות;

(10) החומר המותר (אנטי דוט), אם יש כזה, ועזרה ראשונה;

(11) מספר הרשיון.

12. המנהל רשאי לתת רשיון או לסרב לתתו ולכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

תנאי הרשיון

13. בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

פרטי הרשיון

14. ברשיון יצויינו הפרטים הנוגעים להרכבו ותיאורו של התכשיר למיכל המשמש לארי-זת התכשיר ולתווית התכשיר.

פקיעת רשיון

15. רשיון יפקע בתום שלוש שנים מיום נתינתו.

ביטול רשיון

16. (א) המנהל רשאי לבטל רשיון שניתן או להתלותו, אם —

(1) הבדיקה העלתה כי אין התכשיר יעיל למטרתו או אם נתברר שהתכשיר מזיק ומהווה סכנה למטפליה בו;

(2) המיכל המשמש לאריותו אינו מגן על התכשיר מפני קלקול או מפני הסכנה למטפלים בו;

(3) הפרטים בתווית התכשיר אינם נכונים ;

(4) שם התכשיר הוא מטעה ;

(5) בעל הרשיון הפר תנאי מתנאי הרשיון.

(ב) רשיון שבוטל בהתאם לסעיף קטן (א) חייב בעלו להחזירו למנהל.

17. לא יחזיק אדם תכשיר המיועד למכירה, אלא אם —

(1) התכשיר ארוז במיכל שצויין ברשיון ;

(2) המיכל המשמש לאריות התכשיר נושא עליו תווית הרעל ותווית התכשיר שצויינו ברשיון.

18. לא ימכור אדם תכשיר לאחר אלא אם —

(1) הוא מיוצר או מיובא על פי רשיון ;

(2) הוא ארוז במיכל שצויין ברשיון ;

(3) המיכל מסומן בתווית רעל ובתווית התכשיר שצויינו ברשיון.

19. תכשיר יישמר בבית חרושת או בבית עסק שמירה מעולה ויוחסן או יוחזק במקום מיוחד או באיצטבאות, בהפרדה ממזון או משקה.

20. לא ימכור אדם תכשיר לאחר, אלא באריזה המקורית.

21. הדבקת תווית רעל או תווית תכשיר על מיכל המכיל תכשיר תהיה באופן שהתוויות לא יהיו עשויות ליפול מאליהן.

22. צו זה אינו בא לגרוע מסמכותו של כל דין אחר.

23. תחילתו של צו זה היא בתום ששה חדשים מיום פרסומו ברשומות.

24. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תכשירים להדברת מזיקים לאדם)“, תשכ"ב—1962."

החוקת
תכשירים

מכירת
תכשירים

שמירה
והחסנה

אריזה מקורית

הדבקת תוויות

שמירת דינים

תחילה

השם

תוספת

תווית רעל

חיים משה שפירא
שר הבריאות

כ"ה בטבת תשכ"ב (1 בינואר 1962)
(חמ 741134)

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

תחולת הפקודה
על הדרך

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 30 מטר, המתחילה בנקודת ציון 217.140 — 157.800 בקירוב על הכביש על יד אבן-יצחק ומסתיימת בנקודת ציון 214.900 — 153.000 בקירוב על הכביש על יד רגבים, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מספר כ/4264, הערוכה בקנה מידה 1:20.000 והחתומה ביד שר העבודה.

רשות לעיין
בהעתק המפה

2. העתק המפה נמצא במחלקת עבודות ציבוריות, מחוז חיפה והצפון, רח' יפו, פינת שדרות הכרמל, חיפה, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

השם

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש אבן-יצחק-רגבים), תשכ"ב—1962”.

יגאל אלון
שר העבודה

ט"ו בטבת תשכ"ב (22 בדצמבר 1961)
(חמ 75050)

¹ ע"ח 1048, חוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ח תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש"ך—1960¹, אני מצווה כי שטח של 256 מטר מרובע מתוך המקרקעין הידועים כחלקה 1 בגוש 30185 והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של ירושלים, לפי שטר מס' 598 מיום 27 באוגוסט 1957 כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומר למקרקעין מסוג „מירי“ ויירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

דב יוסף
שר המשפטים

ה' בשבט תשכ"ב (10 בינואר 1962)
(חמ 70130)

¹ ס"ח 316, תש"ד, עמ' 52.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש"ך—1960¹, אני מצווה כי שטח של 3 מטרים מרובעים מתוך המקרקעין הידועים כחלקה 346 בגוש 6168 והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל-אביב, לפי שטר מס' 3888 מיום 31 במרס 1947 כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומר למקרקעין מסוג „מירי“ ויירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

דב יוסף
שר המשפטים

ה' בשבט תשכ"ב (10 בינואר 1962)
(חמ 70130)

¹ ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 6), תשכ"ב—1961, למעט ההוראה שבסעיף 6 (1) לצו, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז בטבת תשכ"ב (3 בינואר 1962)

אריה בן-אליעזר
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 308, תש"ד, עמ' 18.
² ס"ח 1220, תשכ"ב, עמ' 344.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 411 — אב תשכ"א (יולי 1961) — מלח למאכל" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.
3. התקן האמור הופקד —
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מינהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלם, ירושלים;
 - (3) במשרד מינהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מינהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רח' בני-ישראל, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה תקנים (תקן ישראלי ת"י 411 — אב תשכ"א (יולי 1961) — מלח למאכל), תשכ"ב—1962".

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

ספרה

מקומות הפקדת
התקן

תחילה

השם

מ. גל ברט

הממונה על התקינה

כ"ז בטבת תשכ"ב (2 בינואר 1962)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר ללוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית לוד חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
"מד-מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של העירייה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העירייה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
"העירייה" — עיריית לוד.

חיבור למפעל
מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת העירייה —
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) לא ישתמש בעל נכס להחנקת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מד-המים.

אגרת הנזק
חיבור מים

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

5. (א) לא יתקין אדם מדמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת העיריה או באמצעותה מדמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מלא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית העיריה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מדמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדמים תוקן על ידי עובד העיריה, או את הוצאות התיקון — אם מדמים לא תוקן על ידי עובד העיריה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

6. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת העיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה תקופה בשנה הקודמת.

7. (א) המנהל רשאי באישור העיריה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. המנהל רשאי, באישור העיריה, לחייב צרכן או בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת העיריה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר העיריה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתברר קש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי העיריה.

10. (א) הוראות סעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהעיריה אישרה אותו כמחוסר פטור
אמצעים.

(ב) העיריה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות
או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.
(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהעיריה אישרה אותו כמוסד צדקה,
בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

11. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה ;
- (2) שזשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;
- (3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו
מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-
תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההת-
ראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה
לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר
בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיי-
עים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כא-
מור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר
בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א),
רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת
אספקת מים

13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת
הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך ובדחיפות הדרושה לנתק, לעכב או להפסיק את אספק-
ת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות וה-
תשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א),
חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום —
בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן,
לשנות, לסלק, למרוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;
- (2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות
המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש
במים

15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי
בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.
(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עובכה או הופסקה לו אספקת מים, לפי סעיף 11 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכר מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר. בכתב מאת המנהל.

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

18. (א) ראש העיריה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה), רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחת מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדרך אר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין, אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א) ו-5 (א), 12 (א), 14 (ב), 15, 16, 17 ו-18, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 (ב) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (אספקת מים), תשכ"ב—1962”.

תוספת

שיעור האגרה
כלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג))

(א) לדירה פרטית

30.00

(ב) לעסק, אדמה חקלאית ובניה

50.00

(ג) למפעל תעשייתי

100.00

0.25

2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4) לפי שטח הנכס — לכל מ"ר

8.00	3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 5 (ג))
0.60	4. דמי שכירות מדמים (סעיף 5 (ד)) — לחודש
5.00	5. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5 (ה))
0.30	6. אגרת תיקון מדמים (סעיף 5 (ה)) — לחודש
	7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש — (א) במקום שהותקן מדמים —
1.20	(1) לשימוש ביתי — עד 10 מ"ק
0.18	לכל מ"ק נוסף
	(2) לשימוש חקלאי — במדידה נפרדת בהגבלה של 9 מ"ק לחודש בחדשים אפריל-נובמבר לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק
0.06	
1.80	(3) למסחר או מלאכה — עד 10 מ"ק
0.20	לכל מ"ק נוסף
0.32	(4) לבניה — לכל מ"ק
0.12	(5) בתי זרושת המשתמשים במים לייצור — לכל מ"ק
1.60	(6) בתי זרושת שלא משתמשים במים לייצור עד 10 מ"ק
0.20	לכל מ"ק נוסף
	(ב) במקום שלא הותקן מדמים —
1.60	(1) דירה — לחדר ראשון
1.00	לחדר שני נוסף
0.75	לכל חדר נוסף
	(2) חדרי משרד, חדרי עבודה —
3.50	חדר אחד
1.00	לכל חדר נוסף
	(3) מסעדה או בית קפה ששטחם —
10.00	עד 40 מ"ר
15.00	למעלה מ-40 מ"ר
8.00	(4) מזנון — גזון
4.00	(5) קיוסק לגזון
0.16	(6) חנות לצרכי מזון — לכל מ"ר
0.06	(7) חנויות או בתי מלאכה אחרים — לכל מ"ר
1.00	(8) רפת — לכל בהמה
	(9) בית חרושת שאינו משתמש במים לצרכי ייצור —
0.05	לכל מ"ר משטח
5.00	8. אגרת חידוש חיבורי (סעיף 11 (ג))

אלכסנדר קמיל
ראש עיריית לוד

נתאשר.

י"ב בטבת תשכ"ב (19 בדצמבר 1961)
(חמ 882008)

זרח ורהפטיג
שר הדתות
ממלא מקום שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמת-גן בדבר מודעות ושלטים

בחוק סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקנה מועצת עירית רמת-גן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „העיריה” — עירית רמת-גן;
 - „המועצה” — מועצת העיריה;
 - „ראש העיריה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;
 - „פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה או הפצה או דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה, או כיוצא באלה;
 - „שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;
 - „מודעה” — הודעה שפורסמה;
 - „הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;
 - „לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי העיריה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייוחד העיריה למטרה זו.

מודעה ושלט
סמנים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט בתחום העיריה, ולא יגרום שהפעולות האמורות ייעשו על ידי אחר אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט כתובים עברית בלבד או בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטח המודעה או השלט, ואת חלקו העליון, והאותיות העבריות הן גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש העיריה רשאי —

- (1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים כאלה;
- (2) לסרב לתת רשיון;

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל חיקוק אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש העיריה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד 31 בדצמבר.

3. (א) ראש העיריה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, מכולה או ממקצתה.

אגרות

¹ ע"ר 1984, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של העיריה ;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות² ;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה על ידי מתיחת סרט לרחבם של רחוב או של מדרכה או על ידי נושאי מודעות, בין שהם הולכי רגל ובין שהם מוסעים.
(ג) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.
(ב) לדרישת ראש העיריה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

8. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או הציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.
(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש העיריה להורות בכתב על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.
(ג) ראה ראש העיריה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהעיריה — מודעה על לוח מודעות.
(ב) העיריה תפרסם מודעה על לוח מודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

11. חוק עזר לרמת-גן (מודעות ושלטים), תשי"ז—1957³ — בטל.

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-גן (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962“.

תוספת האשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות

אורך כ"מ	רוחב כ"מ	
93	62	מודעה גדולה
46	62	מודעה בינונית
46	31	מודעה קטנה
23	31	מודעה זעירה

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1191.

³ ק"ת 724, תשי"ז, עמ' 1776.

תוספת שניה

(סעיף 3 (א))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל קולנוע 1.65
2. סרט פרסום בקולנוע — לכל 50 מטר רץ או חלק מהם — לכל קולנוע 3.30
3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת תבנית ראווה — לכל מטר אורך — ברוחב עד 50 ס"מ — לשנה 11.00
ברוחב העולה על 50 ס"מ או חלק מהם — תוספת של 11.00
4. מודעה בתוך כלי רכב ציבורי — לכל 100 ס"מ מרובעים או חלק מהם — לכל חודש או חלק ממנו 0.17
5. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על סדרה של 20 לוחות פרסום או חלק מהם —
מודעה גדולה — עד שלושה ימים 7.95
לכל יום נוסף 2.65
מודעה בינונית — עד שלושה ימים 4.95
לכל יום נוסף 1.65
מודעה קטנה — עד שלושה ימים 3.45
לכל יום נוסף 1.15
מודעה זעירה — עד שלושה ימים 3.00
לכל יום נוסף 1.00
6. מודעה המתפרסמת על לוח מודעות לשימוש בלעדי לתקופה מסר יימת — לכל חודש או חלק ממנו — לכל ס"מ 13.20
7. שלט — המותקן מעל לעסק — לכל מטר אורך או חלק ממנו — ברוחב שאינו עולה על 50 ס"מ — לשנה 3.30
לכל 50 ס"מ רוחב נוספים או חלק מהם — לכל מטר אורך — לשנה 3.30
8. שלט המותקן מעל למקום ציבורי בתחום העיריה מחוץ לשטח התפוס על ידי העסק — לכל מ"ר או חלק ממנו — לשנה 82.50
9. שלט המותקן מעל לכל שטח אחר, באולם שעשועים, מגרש ספורט ושעשועים או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק — לכל מטר — לשנה 41.25

נתאשר.

אברהם קריניצי
ראש עיריית רמת-גן

ט"ז בכסלו תשכ"ב (24 בנובמבר 1961)
(תמ 897015)

זרח ורהפטיג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לירכא בדבר סלילת רחובות

נתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה ועדת המועצה המקומית ירכא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„כביש” — כל חלק מרוזב שהמועצה הקצתה לכלי רכב או לבעלי חיים, בהתאם לחוק עזר זה;

„מדרכה” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני-שפה וקירות תומכים;

„סלילת רחוב” — סלילת כביש או מדרכה ברחוב, לרבות עבודות ופעולות אלה:

- (1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקיון למים עליונים;
- (2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, הריד סת מבנים ישנים ופינויים, התקנת ביבים, תעלות, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל;
- (3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;
- (4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות מגן, קירות גבול וסורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתו;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות ומדשאות ונטיעת עצים וצמחים;

(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„תשתית” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

„כיסוי” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר ובין שאינו מצופה, וכל חומר אחר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע מהנדס;

„הוצאות סלילה” — הוצאות לסלילת רחוב, ובכלל זה ריבית המשתלמת על מילואות שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הסלילה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אותו בדבר אותה סלילה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„נכסים” — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הישום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הישום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם;

„המועצה” — המועצה המקומית ירכא;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מהנדס” — אדם שהמועצה מינתה אותו, באישור בכתב מאת מהנדס המחוז של מחלקת עבודות ציבוריות, להיות מהנדס המועצה;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

„שטח בנוי“ — השטח שבתחום המועצה המסומן בקווים אלכסוניים במפה הערוכה בקנה מידה 1:20000 והחתומה ביד שר הפנים ביום 1' בתמוז תשי"ז (7 ביולי 1957).

2. המועצה רשאית לסלול רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה וכן רשאית היא להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק ממנו למדרכה.

כביש ומדרכה

3. (א) המועצה רשאית לשנות רחבו של כביש, בין להרחבה ובין לצמצום.
(ב) הרחיבה המועצה כביש לאחר שנסתיים בנין המדרכה, לא תטיל המועצה חובת השתתפות בהוצאות ההרחבה כמצויין בסעיף 5.

שינוי רוחב של כביש

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה. הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה:
(1) ביצוע העבודות הדרושות כדי להביא את הסלילה עד שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
(2) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
(3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו של הכביש;
(4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.

סלילת כביש

(ב) נתקבלה החלטה במועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה בכתב לבעלי הנכסים הגובלים אותו רחוב על כל החלטה כזו.

5. (א) נסלל כביש בשטח בנוי, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים הגובלים את הרחוב שבו נסלל הכביש כדי 50% וסכום זה יחולק ביניהם בשיעור יחסי לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים את הרחוב. מהווה כביש רחבה, ייחשבו ששה מטרים ממנה בלבד ככביש לצורך סעיף קטן זה.

שיעור דמי ההשתתפות ונכסיהם

(ב) (1) נסלל כביש בשטח שאינו שטח בנוי, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים המקבילים לאותו כביש משני צדדיו המרוחקים ממנו לא יותר מ-1000 מטר. שיעור השתתפותם יהיה לפי המרחק שבין הנכסים ובין הכביש הנסלל, כזה:

שיעור ההשתתפות

המרחק במטרים

40%

עד 250

30%

למעלה מ-250 עד 600

10%

למעלה מ-600 עד 1000

(2) סכום השתתפותם לפי אחד השיעורים האמורים יחולק בין בעלי הנכסים החייבים בו לפי שטח נכסיו של כל אחד מהם.

6. סכומי ההשתתפות ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה; אולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה, עם השלמת כל שלב, לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו בשיעור האמור בסעיף 5.

נכסית דמי ההשתתפות

7. (א) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

רחובות סלולים והשלמת סלילה

(ב) התחילה המועצה בסלילת כביש או מדרכה לפני יום הפרסום ולא השלימה את סלילתם עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את סלילתם ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

סלילת כביש
על ידי
הבעלים

8. (א) לא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש, אלא לפי כתב היתר מאת המועצה, וב- התאם לתנאים, הפרטים והאופן שיפורשו בכתב ההיתר. התנאים, הפרטים והאופן המפורשים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש כאמור שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורשים בכתב ההיתר, רשאית המועצה להרסו או לשנותו, ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה כדי 25%.

סלילת מדרכה
ונביעת עצים

9. החליטה המועצה —

(1) לסלול, לבנות או לרצף מדרכה לאורך הנכסים או לטפל בה;

(2) לנטוע עצים וצמחים ברחוב לאורך הנכסים או לטפל בהם;

(3) לבנות אבני שפה,

רשאית היא לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות הביצוע בהתאם להוראות סעיף 5 שיחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

אישור סכום
ההוצאות

10. חשבון הוצאות מהעבודות המפורטות בחוק עזר זה וכן חשבון בדבר סכום השתתפו- תו של בעל הנכסים חתום ביד המהנדס ישמש ראיה לכאורה על כך.

מסירת הורעות

11. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני מש- פחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או התפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה.

ענשים

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

השם

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירכא (סלילת רחובות), תשכ"ב—1962".

ש ש ו ן פ ר ץ ר ש ת י

גתאשר.

יושב ראש ועדת המועצה המקומית ירכא

ד' בטבת תשכ"ב (11 בדצמבר 1961)

(המ 88204)

ז ר ח ו ר ה פ ט י ג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למפעלות-אפק בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית מפעלות-אפק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„כביש” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה לכלי רכב או לבעלי חיים, בהתאם לחוק עזר זה;

„מדרכה” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני-שפה וקירות תומכים;

„סלילת רחוב” — סלילת כביש או מדרכה ברחוב, לרבות עבודות ופעולות אלה:

- (1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;
- (2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, הריית סת מבנים ישנים ופינויים, התקנת ביבים, תעלות, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל;

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות מגן, קירות גבול, סורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתו;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות ומדשאות ונטיעת עצים וצמחים;

(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„תשתית” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

„כיסוי” — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר ובין שאינו מצופה, וכל חומר אחר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„הוצאות סלילה” — הוצאות לסלילת רחוב, ובכלל זה ריבית המשתלמת על מילואים שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הסלילה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אותו בדבר אותה סלילה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„נכסים” — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„המועצה” — המועצה האזורית מפעלות-אפק;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

„מהנדס” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;
 „שטח בנוי” — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על המחוז, כעל שטח בנוי לצורך חוק עזר זה.

2. המועצה רשאית לסלול רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה וכן רשאית היא להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק ממנו למדרכה.

3. (א) המועצה רשאית לשנות רחבו של כביש, בין להרחבה ובין לצמצום.
 (ב) הרחיבה המועצה כביש לאחר שנסתיים בנין המדרכה, לא תטיל המועצה חובת השתתפות בהוצאות והרחבה כמצויין בסעיף 5, על אותו חלק מהכביש שבא במקום המדרכה.

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאשר על ידי המועצה. הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה:
 (1) ביצוע העבודות הדרושות כדי להביא את הסלילה עד שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
 (2) הנתת וזכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
 (3) סלילת התשתית והזכיסוי בחלק מרחבו של הכביש;
 (4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.

(ב) נתקבלה החלטת המועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה בכתב את החלטתו לבעלי הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 5.

5. (א) בהוצאות סלילתו של כביש לפי חוק עזר זה ישאו —
 (1) בשטח בנוי — בעלי הנכסים הגובלים אותו קטע הרחוב שבו נסלל הכביש בשיעור של 75%;
 (2) בשטח שאינו בנוי — בעלי הנכסים המקבילים לאותו כביש משני צדדיו המרוחקים ממנו לא יותר מ־1000 מטר.
 (ב) דמי ההשתתפות לפי סעיף קטן (א) (1) יחולקו בין בעלי הנכסים חציים בשיעור יחסי לאורך חזיתות נכסיהם וחציים בשיעור יחסי לשטח נכסיהם הגובלים את הרחוב.
 (ג) שיעור ההשתתפות לפי סעיף קטן (א) (2) יהיה לפי המרחק שבין הנכסים ובין הכביש הנסלל, כזה:

המרחק במטרים	שיעור ההשתתפות
עד 250	40%
למעלה מ־250 עד 600	30%
למעלה מ־600 עד 1000	10%

(ד) סכומי ההשתתפות ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה, אולם, אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת כל שלב את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או אותם שלבים שהושלמו לפניו.

6. (א) סללה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי ההשתתפות, רשאית היא לגבות את דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

רחובות סלולים
 והשלמת
 הסלילה

(ב) התחילה המועצה בסלילת כביש או מדרכה לפני יום הפרסום ולא השלימה את סלילתם עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את סלילתם ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

סלילת כביש
או מדרכה
על ידי
הבעלים

7. (א) לא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש או מדרכה אלא לפי כתב היתר מאת המועצה, ובהתאם לתנאים, הפרטים והאופן שיפורשו בכתב ההיתר. התנאים, הפרטים והאופן המפורשים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה כאמור שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורשים בכתב ההיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה כדי 25%.

8. החליטה המועצה —

סלילת מדרכה
ונסיעת עצים

(1) לסלול, לבנות, לרצף, להרחיב, להאריך, לתקן או לשפר מדרכה לאורך הנכסים או לטפל בה באופן אחר;

(2) לנטוע עצים וצמחים ברחוב לאורך הנכסים או לטפל בהם;

(3) לבנות אבני שפה,

רשאית היא לבצע את העבודה ולגבות את כל הוצאות הביצוע בהתאם להוראות סעיף 5, שיחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

9. חשבון הוצאות העבודות המפורטות בסעיף 8 וכן חשבון בדבר סכום השתתפותו של בעל הנכסים חתום ביד המהנדס ישמש ראיה לכאורה על כך.

אישור סכום
ההוצאות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר, העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין — אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

ענשים

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות-אפק (סלילת רחובות)”, תשכ”ב—1962.

השם

נתאשר.

י. בנדר

ראש המועצה האזורית מפעלות-אפק

ד' בכסלו תשכ”ב (12 בנובמבר 1961)
(חמ 810204)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למגידו בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית מגידו חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית מגידו;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או טיבו של עסק או של מקצוע או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייוחד המועצה למטרה זו;

„ועד מקומי” — ועד מקומי כמוגדר בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי”ח — 1958².

מודעה ושלט
טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי לסרב לתת רשיון או להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרות מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 כוס’ 1154, עמ’ 119.
² ק”ת 797, תשי”ח, עמ’ 1256.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —
- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט, של המועצה או של ועד מקומי שבתחום המועצה ;
- (2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.
5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.
6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה, דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.
7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.
(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.
8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.
(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.
- (ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין רשאי להורות בהתאם לסעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.
9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות.
(ב) המועצה תרשה לפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים להחתמה ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגידו (מודעות ושלטים)“, תשכ״ב—1962.

שמירת מודעות

דרכי פרסום
אסורות

מסירת פרטים

סמכויות ראש
המועצהפרסום על לוח
מודעות

ענשים

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות :

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שניה
(סעיפים 3(א) ו-9(ב))

שיעור האגרה בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע
1.—
2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה — לכל שבוע או לחלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים
0.05
3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים:
 - (1) מודעה גדולה
3.50
 - לכל יום נוסף
1.20
 - (2) מודעה בינונית
2.50
 - לכל יום נוסף
0.85
 - (3) מודעה קטנה
1.20
 - לכל יום נוסף
0.40
 - (4) מודעה זעירה
0.75
 - לכל יום נוסף
0.25
4. (1) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק כששטח השלט במטר ריב מרובעים (ועד בכלל) — לשנה —
 - עד 1
2.—
 - למעלה מ-1 עד 2
4.—
 - למעלה מ-2 עד 3
6.—
 - למעלה מ-3 עד 4
8.—
 - למעלה מ-4 לכל מטר מרובע או חלק ממנו
3.—
- (2) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (1).
5. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה
25.—

י ע ק ב ת י ב ו ן
ראש המועצה האזורית מגידו

נ ת א ש ר .
ז' בטבת תשכ"ב (11 בוצמבר 1961)
(חמ 84009)

ז ר ח ו ר ה פ ט י ג
ש ר ה ד ת ו ת
מ מ ל א מ ק ו מ ש ר ה פ נ י מ

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק-חפר בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית עמק-חפר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה האזורית עמק-חפר.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בציור מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
צינור מים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

5. (א) לא יתקין אדם מדינות, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדי-
מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה
תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה
לרכוש מדינות לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדינות
והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדינות ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדינות כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל
להתקין את מדינות ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדינות ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון
מדינות ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדינות תוקן על ידי
עובד המועצה או את הוצאות התיקון — אם מדינות לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדינות שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא
לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדינות ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדינות פעל כהלכה,
ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

6. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור
שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשלום אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם
להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדינות כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את
הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת
במשך ארבעת החודשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה
התקופה בשנה הקודמת.

7. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת
מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי
החוזה.

8. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן או בעל רשת פרטית להפקיד בקופת
המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת
המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

9. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים
לפי מדינות, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על
חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי
גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור,
אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם
תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

10. (א) הוראות סעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמונות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמונות או ספורט.

ניתוק
החיבור

11. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזוהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת
מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מדמים, לתקנה, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

15. (א) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.
- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.
- (ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.
16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.
19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדור או במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א) ו-5 (א), 12 (א), 14 (ב), 15, 16, 17 ו-18, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.
21. חוק עזר לעמק-חפר (אספקת מים), תשט"ז—1956² — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-חפר (אספקת מים), תשכ"ב—1962”.

² ק"ת 592, תשט"ז, עמ' 658.

תוספת

שיעורי האגרה
בלירות

20	1. אגרת חיבור לרשת פרטית (סעיף 2 (ג))
25	2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4)
6	3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 5 (ג))
0.50	4. דמי שכירות מדמים (סעיף 5 (ד)) — לחודש
5	5. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5 (ה))
0.50	6. אגרת תיקון מדמים (סעיף 5 (ה)) — לחודש
	7. אגרת מים (סעיף 6) —
	(א) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש —
	(1) דירה או בית עסק:
	לחדר ראשון
1.20	לכל חדר נוסף
0.50	(2) לשימוש חקלאי — לכל חצי דונם או חלק ממנו
2	(ב) במקום שהותקן מדמים — לחודש —
	(1) לשימוש ביתי — לכל מ"ק —
	עד 20 מ"ק
0.08	למעלה מ-20 עד 100 מ"ק
0.09	למעלה מ-100 מ"ק
0.10	(2) לשימוש חקלאי — לכל מ"ק — אם סופקו לחודש —
	עד 100 מ"ק
0.06	למעלה מ-100 מ"ק
0.05	(3) לשימוש תעשייתי, מסחרי או לבניה לכל מ"ק
0.15	
5	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ג))

נתאשר.

ד' בכסלו תשכ"ב (12 בנובמבר 1961)
(חמ 846005)

ת. בן-צבי
ראש המועצה האזורית עמק-חפר

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-השרון בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - ה"מועצה" — המועצה המקומית רמת-השרון;
 - ראש המועצה — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לענין חוק עזר זה;
 - בית עינוג — מקום המשמש לצרכי עינוג;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

הנדרות

"עינוג" — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה;
 "מקום ציבורי" — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים איש למטרה ציבורית,
 למעט בית מגורים;
 "בעל" — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו;
 "פסולת" — אפר, בדלי טיגירות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות,
 נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה;
 "מפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק
 עזר זה.

2. לא יעשן אדם בבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כשמתקיים
 בו עינוג לרבים.
3. לא ימכור אדם ולא יפצח במקום ציבורי גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.
4. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.
5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מודעות מוארות, לענין חוק עזר
 זה, שאת תכנון, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.
6. בעל מקום ציבורי או סדרן העובד בו או מפקח יתרה בכל אדם הנמצא באותו מקום
 והעובר על הוראות הסעיפים 2, 3 או 4.
7. (א) המפקח רשאי בכל עת סבירה להיכנס, ללא תשלום, לכל מקום ציבורי ולעשות
 כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדן מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף
 קטן (א).
8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.
9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת-השרון (שמירה על הנקיון ואיסור העישון),
 תשכ"ב—1962".

ד. ר ש פ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רמת-השרון

ט"ו בכסלו תשכ"ב (24 בנובמבר 1961)
 (חם 85-1013)

זרח ור הפטיג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-נגב בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה
 האזורית רמת-נגב חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה האזורית רמת-נגב;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מט' 1154, עמ' 119.

"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לענין חוק עזר זה ;
 "בית עינוג" — מקום המשמש לצרכי עינוג ;
 "עינוג" — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה ;
 "מקום ציבורי" — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים איש למטרה ציבורית, למעט בית מגורים ;
 "בעל" — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו ;
 "פסולת" — אפר, בדלי, סיגריות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה ;
 "מפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק עזר זה.

2. לא יעשו אדם בבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כשמתקיים בו עינוג לרבים.
3. לא ימכור אדם ולא יפצה במקום ציבורי גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.
4. לא יורוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.
5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מודעות מוארות, לענין חוק עזר זה, שאת תכנון, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.
6. בעל מקום ציבורי או סדרן העובד בו או מפקח יתרה בכל אדם הנמצא באותו מקום והעובר על הוראות הסעיפים 2, 3 או 4.
7. (א) המפקח רשאי בכל עת סבירה להיכנס, ללא תשלום, לכל מקום ציבורי ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.
9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת-נגב (שמירה על הנקיון ואיסור העישון)", תשכ"ב—1962.

איסור עישון

איסור מכירת גרעינים או פיצוחם

איסור לכוור וזריקת פסולת סודעות

חובת התראה

רשות כניסה

ענשים

השם

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ב (11 בדצמבר 1961)
 ראש המועצה האזורית רמת-נגב (חמ 85469)

זרח ור הפטיג
 שר הדתות
 ממלא מקום שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות הספנות (כלי שיט) (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון), תשכ"ב—1961, שפורסמו בקובץ התקנות 1232, תשכ"ב, עמ' 476, בתקנה 5 (2), בפסקה (4), במקום "1%" צ"ל "10/100".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).